

KAINA:

Metams 5 rb., pusme-
čiui 2 rb. 60 kap., 3
mėnesiams 1 rb. 30 kp.
1 mėnesiui 45 kap.

Skyrium numeris 5 kap

M. II.

Lietuvių Balsas

Vasario 14 d. 1916 m.

Redakcijos ir Administracijos adresas: PETRAPILIS, Baskov per. № 29,
Tel. 652-02.

Redakcijos sekretorius L. Noreika priima kasdien, be sekmadienių, nuo 12—2 val. dieną.

SKELBIMAI:

Petito eilė (4 skiltys)
prieš tekstą 60 kap.,
po teksto 30 kap.,
Darbo ieškantiems:
eilė 10 kap.

Giminių ieškantiems
eilė po teksto 10 kap.

№ 13 (42)

Lietuvio Stasio Jeckevičiaus

Komisijoninė prekybos kontora.

Turiu didelį išteklį katalikiškų maldų knygų k. t. Šaltinių, Balandėlių, Altorėlių ir vainikėlių įvairiuose aptaisuose ir kalendorių, Rožančių, kryželių ir medalikėlių.

Teipogi visuomet galima gauti: Elektros lempučių, botarejų firmos „GLORIJA“ ir futlerų. Rūkantiems mašinų (zažegatelnicų) ir joms akmenėlių.

Apart to tarpininkauju prekybos reikaluose.

Antrašas: Станиславъ Юсифовичу ЯЦКЕВИЧУ, Москва, Сретенка, Селиверстовъ переулокъ № 4, кв. 6.

1

Petrapolis, vasario 14 d.

Valstybės Dūmos darbai jau prasidėjo. Vasario 9 d. buvo pirmasis atidaromasis posėdis. Ir paprastu laiku parlamento posėdžiai visuomet sujudina visuomenę, atgaivina šalies gyvybę, sužadina daug naujos vilties. Jeigu šalies pakilimas iš apsnudimo eina kartu su žmonių atstovų darbais visur ir visuomet, tai ką besakyti apie Rusijos gyvenimo sąlygas, ir ypač dar šiokiuo metu, kokį mes dabar gyvename.

Kaip tik pirmą kartą sudundėjo armotos ir padangė nušvito gaisrų pašvaistomis, o galingasis priešininkas dar tik čiupinėjo, kame radus silpnės vietą, 1914 m. liepos 26 d., susirinkus Valstybės Dūmai, pasigirdo iš jos tribūnos kaip tik tie obalsiai reikalingas visos valstybės, visų tautų ir luomų joje gyvenančių sutartinis darbas, reikalingas solidarumas visuomenės ir vyriausybės — obalsiai, kurie ir dabar vis dar tebeskamba, tik daug kitokiu tonu. Tada, tiek tautos, tiek visa valstybės visuomenė tuojuo be murmesio stojo į bendrą sutartinį darbą ir eina lig pat šiol, nešdamos sunkią didžiausios pareigos našą ir klodamos daugybės kruvinų aukų. Tik „bendros kalbos“ vyriausybės su visuomene vis dar teieškomos.

Jau antrą ir trečią kartą susirinkus įstatymų leidžiamiesiems rūmams, buvo pastebėta valstybės viduje neviskas tvarkoje. Ko nebuvo girdėti, karui prasidėjus pirmą kartą Dūmai susirinkus, — vidaus gyvenimo kritikos, — antrą ir ypač trečią kartą susirinkus vis griežčiau ir griežčiau ėmė skambėti. Imta išrodinėti, jog šiuo sunkiuoju metu valstybei reikalinga stipri valdžia, visuomenės patikėjimu apsiasta, ir reikalinga organizuoti ir traukti į bendrą didelį darbą visos visos visuomeninės pajėgos kovojančiosios armijos užpakalyje. Trečioji karo meto Dūmos sesija daugiausia ir buvo atsidėjusi tam organizacijos darbui. Matydama jos reikalą šalyje, ji neaplenkė nė pati savęs, sudarydama stiprų visų pažangiųjų grupių bloką su bendra, visiems rūpima programa.

Rodės, aiškinant pasaulinei situacijai, buvo pradėjusi aiškėti ir vidaus gyvenimo situacija. Bet „nėstant bendros kalbos“, vyriausybė ir visuomenė nesuprato kita kitos. Katraėjo savo keliais. Vyriausybei rodės reikalinga stipri valdžia, bet ne tam, kam nurodinėjo Dūma, o grumtis su vidaus gyvenimu, su visuomenės pasitaikymais.

Po ilgo kuo ne penkių mėnesių pertrūkio vėl susirinko V. Dūma, jau

ketvirtą kartą karo metu. Pusantrų metų karo jau aiškiai parodė, ko trūksta ir kas reikia taisyti. Pirmiau armijai trūko žmonių ir apskritai karo įrankių ir medžiagos. Įtempus visas pajėgas, tas trūkumas jau užkistas. Dabar kariuomenei užtenka visko. Tik jos užpakalyje, valstybės viduje vis dar trūksta tvarkos. Gyvenimas be galo greitai brangsta. Kai kurių daiktų sunku ir už pinigų begauti. Tuo tarpu yra vietų kur tų pačių daiktų nėra kur dėti. Vienur trūksta anglių, grūdų, mėsos, geležies ir t.t., kitur jų guli sukrautos nejudinamos šusnys. Papirkai, grobstymai įsigalėjo taip, kaip niekuomet. Visa tat dabar skaudžiai jaučiama, apie tai nuolat kalbama spaudoje, visuomenėje ir įvairiose tarybose ir susirinkimuose.

Sisirinkus Dūmai ir prasidėjus įstatymų leidžiamųjų rūmų darbams visi tie gyvenimo skauduliai negali būti aplenkti, nes žmonių atstovybės uždavinys ir yra nurodyti ligą ir ieškoti jai gydyti tinkamų vaistų. Pačių reikalingiausių vaistų ji jau turi senai suradusi ir jų receptą surašiusi pažangiojo bloko programoje. Reikalinga tik, kad visi suprastų to recepto reikalingumą ir nekludytų juo naudotis ir taikinti sopamajai ligai gydyti.

Naujoji Šturmerio vyriausybė ligos pamatų suprato daugiau, negu Goremikino. Vyriausybės deklaracija, kurią paskelbė ministrų pirmininkas Šturmeris turi jau nemaža bendrų punktų su bloko programa. Jau ir vyriausybė pastebėjo ir pripažino, jog norint gydyti gyvenimo skaudulius, reikia gydyti ir pats kraujas, kurs tais skauduliais beria. Šturmeris ir vyriausybė deklaraciją įtraukė tokių dalykų, kaip valstias, kaip parapijos reforma, kaip kova su brangumu ir t. t. Bet „bendros kalbos“ su Dūmos dauguma vis dar nesurasta. Gal būti tik pradedama spėti, kame jos ieškoti.

Dešinioji spauda jau tat pavadino bendrąja kalba. Bet Dūmos posėdžių pradžia rodo, kad bendrosios kalbos tarsniai dar tik temėginami. Paskaičius Šturmeriui vyriausybės deklaraciją ir prasidėjus jos svarstymui kuo ne visų atstovų kalbos eina visai savo keliu, mažai tekludydamos deklaraciją, net tas jos vietas, kurios turi bendrumo su Dūmos daugumos programa, paskelbta bloko deklaracijoje pirmajame Dūmos posėdyje vasario 9 dieną.

Pirmųjų posėdžių kalbose tik aiškinamasi svarbieji šių dienų reikalai. Tik gerai visa išsiaiškinus ir nustatius, kas reikalinga visiems matomiems trūkumams pašalinti, besidarbuojant, tikimasi, gal susiras jei ne visai bendra kalba, tai bent tiek jos ben-

G. g. „Lietuvių Balso“ Skaitytojams.

1. Visiems, kurie lig vasario 1 d. neatsiuntė prenumeratos pinigų šiems 1916 metams, „Lietuvių Balsą“ sustabdėme siuntinėje. Kas nori, kad jam eitu „Lietuvių Balsas“ nesustodamas, prašom pasiskubinti užsisakyti.

2. Buvusiems „Vairo“ Skaitytojams šiomet „Lietuvių Balso“ dykai nebesiunčiame.

3. Norintiems gauti „Lietuvių Balso“ komplektus pranešame, kad pernai metų № 21 ir šių metų № 3 (32) Redakcijoje nebėra ir jų išsiųsti nebegalime.

„Liet. Balso“ Administracija.

2

drumo, jog nebus didelių kliūčių, ir valstybė artinantis pavasariui ir laukiant didelių jo atsitikimų, tiek jau bus stipri, jog įveikusi vidaus kliūtis, įveiks atsiturėti ir svetimajam galin-gajam priešininkui.

VALSTYBĖS DŪMA.

Posėdis vasario 9 d.

Ši Valstybės Dūmos sesija prasidėjo nepaprastomis aplinkybėmis. Pirmą kartą, kaip atsirado Rusijoje konstitucija ir iš žmonių atstovų buvo sudaryti įstatymų leidžiamieji rūmai, Valstybės Dūmoje, pradedant jai savo darbus, teikėsi apsilankyti Caras. Rusų konstitucijos istorijoje tai didelis ir svarbus atsitikimas. Juodojo sparnų šalininkai, patamsių žmonės, tuo atsitikimu netenka pamato ir svarbiausio argumento kovoti su žmonių atstovybe. Šis pirmas Caro apsilankymas patvirtina 1905 m. spalio 17 d. manifestą, kuriuo Rusų Caras atsisakė būti autokratas ir davė Rusijai konstituciją ir žmonių atstovybę valstybės įstatymams leisti. Ir patamsių žmonės, kaip pastebi rusų spauda, nuo šio vasario 9 dienos nebegalės sakyti, kad spalio 17 d. manifesto raštas esąs pamestas.

Caras dalyvavo iškilmingose pamaldose prieš Dūmos atidarymą, o po pamaldų prabilo į susirinkusius atstovus, sveikindamas juos ir linkėdamas ištikimai rusų tautai, jos atstovams darbuoties draugėje su Caru valstybės naudai. Atsakė jam V. Dūmos pirmininkas Rodzianko, dėkodamas už apsilankymą. Paskiau Caras aplankė posėdžių salę, pasikalbėjo dar su atstovais ir paskiau Dūmos kancelerijos tarnautojais, pagaliaus iškeliavo iš Tauridos rūmų.

Paskiau buvo atidarytas V. Dūmos posėdis. Paskaičius Augščiausiąjį įsakymą apie Dūmos darbų pradžią, V. Dūmos pirmininkas Rodzianko pasakė trumpą prakalbą, kurioje pažymėjo ir Caro apsilankymą kaip svarbų faktą. Toliau, paminėjęs mirusiuosius Dūmos atstovus, Rodzianka pažymė, kad viltis nugalėti priešininką tebeįgaivinti visus, kad sąjungininkų tarpe esanti didelė santarvė; jis paminė Erzerumo paėmimą, pažymė Serbijos ir Juodkalnio kančias ir Bulgarijos kląstą. Kad priešininkas gali-

ma būtų apgalėti reikia gerai sukyti armijos užpakalis. Padaryti bus galima tik tada, jei vyriausybė darbuosis sutartinai su visuomene ir Dūma. Baigdamas Rodzianka pažymė pasiryžimą kovoti iki galo.

Ministrų pirmininkas Šturmeris skaito vyriausybės deklaraciją. Ji nedaug kuo skiriasi nuo žinomosios Goremikino deklaracijos, tik joje nebėra to griežtumo, kaip Goremikino metu. Rusija kartu su sąjungininkais, sako Šturmeris, nesiliaus kariavusi kol nuveiks priešininką galutinai. Karas užlenkė Rusiją naujai besitvarkant viduje. Tvarkymosi darbas turėjo sustoti ir visa atidė nukrypti į kovos liniją. Musų ateitis tebėra priešais. Dabar atsidaro naujas istorijos lapas. Istoriniai pamatai ant kurių augo ir plėtojosi Rusų valstybė, yra nepajudinami. Vyriausybė turi būti atsargi su naujais gyvenimo ir visuomenės reikalavimais. Daug dalykų, pirm pradedant kas karyti reikia iš-tirti. Toliau Šturmeris pažymė, jog dabar savivaldybės įstaigoms reikia parupinti darbininkų, įvesti administrativiai teismai, kurie Senato prižiūrimi, saugotų, kad visur būtų laikomasi įstatymų. Labai svarbus yra, sako jis, maitinimo reikalai ir kova su brangumu. Nei vyriausybė, nei įstatymų leidžiamieji rūmai negali užmiršti gražaus ir garbingo santikio, kokį parodė Rusijai tautos, gyvenančios po viešpataujančiais rusų tautos sparnais. Apie lenkus Šturmeris pasakė, kad turį įvykti augščiausiai duotieji pažadai. Kad ne karas, daug svarbių dalykų reiktų daryti tuojau, bet karas turi savo reikalavimus ir teises. Biudžetas ir karo reikalų įstatymų sumanymai turi būti skubinai aptarti. Kitiems reikalingiems sumanymams vyriausybė sunaudos ir žmones ir priemonius, kad jie būtų kuo greičiausiai sustatyti. Įvairios Dūmos grupių pažirtos vyriausybei yra žinomos. Į visas jas vyriausybė atsižvelgs. Vyriausybė pavedė vidaus reikalų ministeriui sustatyti 3 įstat. sumanymus, Dūmos iniciatyva iškeltus: apie valstčių žemietybę, miestų savivaldybės įstatus ir apie įvedimą žemietybų Sibirijoje.

Karo reikalų ministeris Polivanovas ir jūrų ministeris Grigoravičius nupasakojo apie karo žygius per paskutinį pusmetį sausumoje ir jūroje.

Užsienių reikalų ministeris Sazonovas papasakojo apie dabartinę politikos stovį ir santykius su valstybėmis kaimynėmis, apie sutartinius sąjungininkų darbus ir žygius. Jis neaplenkė ir lenkų klausimo, tuo iškeldamas jį į tarptautinį. Karas, sako jis, vis tebesiplečia, ir dabar mažiau, negu kituomet kuomet, žinoma, kada bus jo galas. Paskalos apie susitaikinimą vienos ar kitos valstybės skyrium neturi jokio pamato.

Šidlovskis paskaitė Dūmos daugumos programą deklaraciją. Į tą daugumą pridera visos pažangiosios Dūmos partijų frakcijos, iš viso Dūmos narių apie 300. Susidėjusios pažangiosios Dūmos grupės yra vadinamos pažangiuoju bloku. Bloko deklaracija buvo stipri ir aiški. Joje išdėta visa ta reikalingų reformų ir darbų programa, kuri buvo paskelbta pernai vasarą ir del kurios Dūma tada buvo paleista. Šalip to viso bloko deklaracija primena, jog reika

linga sudaryti vyriausybę iš tokių žmonių, kuriais pasitiki visuomenė.

POSĖDŽIAI 18 IR 19.

Vasario 10 ir 11 d. d.

Vasario 10 ir 11 dienomis Valstybės Duma svarstė vyriausybės paskelbtąją deklaraciją, dėl kurios kalbėjo visi žymieji Dumos nariai ir tautų atstovai. Daugumas jų nurodinėjo, jog kad ir pasikeitė laikurys vyriausybės nariai, tačiau patvyriausybė, jos taktika ir elgimosi nedaug teatsimainė. Kada visuomenė visas savo pajėgas ir visą savo atidę nukreipė į priešininką ir kovą su juo, vyriausybė pasirodė, jog ji visai nusilpnėjo, ir pasiryžo visai jos pasijautimą ir jį susipratimą nuslopinti. Daugelis atstovų nurodinėjo netvarką, kuri visų dabar matoma ir gelžkeliose ir visame valstybės ūkyje. Tautų atstovai priminė, jog vyriausybės taktika ir elgimosi su tautomis nedaug teatsimainė, greičiau tebėra toki, koki buvo prieš karą. Nežiūrint to, kad tautos aiškiai parodė savo atsidavimą valstybės reikalams. Visi tečiau atstovai minėjo ir drąsinosi, jog vis dėlto, nežiūrint visų tų kliūčių ir painiavų, nežiūrint netvarkos, kuri dabar yra įsigalėjusi, ir nepergeriausių visuomenės ir Dumos santykių su vyriausybe, visa pasiseks sutvarkyti, kas negerai pataisyti ir galų gale nuveikti priešininką. Ta viltis gaivina visus ir duoda drąsos ir pajėgų darbuotis nenuilstant toliau.

Bendros atstovų kalbos dėl vyriausybės deklaracijos tęsė dar ir ketvirtame posėdyje vasario 12 dieną. Tą dieną kaip tik kalbėjo ir lietuvių atstovas Januškevičius. Apie tai plačiau pranešime kitą kartą.

A. A.

Antanas Zaleskis.

Lietuvių Centr. Kom. n. d. k. š. įgaliotinis po sunkios ir neilgos ligos pasimirė š. m. vasario 1 d. Valko mieste Vidžiemėje, čia ir palaidotas.

Apgailėstaudamas a. a. Antaną, nenuilstantį darbo draugą ir tėvynės sūnų, pranešu tą liūdną žinią jo giminėms, draugams, pažįstamiems Vidžiemio pabėgėliams.

A. a. Antanas kad ir nebuvo didelio mokslo, bet buvo sumaningas darbininkas ir tikras tėvynės sūnus. Paskutinius 5 metus gyveno nuolat Rygoje ir tenai dalyvavo lietuvių įstai-gose, darbuodamasis tautai ir tėvynei, kurią jis begalo mylėjo ir brangino.

1915 m. Liet. Cent. Kom. jį kaip darbštų ir sumaningą vyrą paskyrė įgaliotiniu, paveždamas jam globoti lietuvių pabėgėlius Vidžiemio gub. Spalio mėn. atvykęs Valkan pradėjo ieškoti ir tvarkyti išsiblaškiusius mūsų tautiečius, o paskiaus, atvykęs tam tikram įgaliotiniui kun. Jasien-skiui, įsteigė čia Lietuvių Draugijos skyrių pabėgėliams šelpti, prie kurio dabar glaudžiasi apie 430 lietuvių ir 98 latvių katalikų. Paskiaus įsteigė lietuvių pabėgėlių vaikams mokyklą, kurioje dabar mokosi apie 63 vaikučius.

Bet a. a. Antanui neilgai čia buvo lemta darbuotis. Aplinkybių privestas, turėjo stoti tarnauti pabėgėlių tvarkytoju „Šiaurės Pagalbon“, kurios buvo pasiūstos pabėgėlių rinkti ir šelpti artimiausioje kovos linijoje aplink Rygą. Čia velioniui teko darbuotis labai sunkiose aplinkybėse: buti šalta žiemą daugiausia tyr-laukiuose ir miškuose ir naktimis nakvoti prie ugnies. Taip bevargdamas velionis persisaldė ir, nežiūrint į jo gerą sveikatą, gavo plaučių ir plėvės uždegimą.

Gruodžio 28 d. parvažiuo sergąs ir atsigulė į mirtiną patalą, iš kurio ir nebekėlė.

A. a. Antanas taip buvo atsidavęs savo darbui — nelaimingųjų gelbėjimui, kad lig paskutinės minutės, nors sunkiai ligos suspaustas, nesi-

liovė rūpinęsis jų reikalais, sakydamas: „Gelbėkit mūsų nelaiminguosius, kad sulauktus laimingos valandos, būtų galima jie grąžinti tėvynėn!“

Laidotuvės buvo vasario 7 d., 4 val po pietų, į kurias susirinko apie 150 lietuvių pabėgėlių. Dalyvavo ir latvių „Dzimtenės“ Dr-ja ir „Šiaurės Pagalbos“ atstovai.

Nuo Valko lietuvių buvo nupirtas gražus vainikas, ant kurio žibėjo gedulos juostos su parašu: a. a. Antanui Zaleskiui lietuvių pabėgėlių globėjui, tikram Lietuvos sūnui“. Mokytoja Dilytė padarė gražią gyvų gėlių puokštę, prie kurio žibėjo tautinės juostos. Nuo latvių ir „Šiaurės Pagalbos“ taip pat buvo vainikai.

Į laidotuves atvyko įgaliotinis kun. dėkanas Jasienkis, kuris prie velionies duobės pasakė jausmingą ir graudingą pamokslą, nurodydamas velionies darbus ir nuopelnus. Latvišką, labai jausmingą prakalbą pasakė Mezulis.

A. a. Antanas dar buvo jaunas, tik 33 metų ir gražus — stiprus vyras.

Tegu Tau būna, brangus darbo drauge, vargšų gelbėtoja ir tėvynės sūnau pagarba iš mūsų visų! Tegu Tau būna lengva išsėtis čia svetimoje žemelėje. Tu mylėjai tėvynę ir vargstančius tautiečius, kuriuos begelbėdamas ir nelaimingą mirtį gavai.

St. Ličkunus,

Liet. Dr-jos d. k. n. š. Valko

Skyriaus sekretorius.

Valkas,

Vladimiro g. № 5.

Korespondencijos.

Brianskas, Orlo gub.

Siek tiek papasakosiu apie pabėgėlius lietuvius, apimusius pačiame Brianske ir jo apskrityje. Jų yra su viršum 400 žmonių; daugiausia nuo Vitebsko ir Kuršo gub. kaimininkai arba visai bežemiai. Iš viso skaičiaus vos 2-3 amatninkai. Daugumas apsisistoję kaimuose, nes pačiame Brianske baisiai brangūs kambariai ir tai negausi. Kas sveikas, tas lengvai gauna darbo fabrikose, ypač Brianske. Už paprastą darbą dienoje uždirba 80 kap. — 1 r. 20., bet gyvenant ne vienas, su šeimyna, to uždarbio neužtenka, nes bisiai brangūs valgomieji produktai: juodos duonos svarui 6 kap., baltos 12 kap., pieno kvortai 15 kap., cukraus svarui 24 kap. Kitos šeimynos visai neturi darbininkų, jos reikia šelpti. Čia kiekvienas tautos komitetas pinigų pašalpas teduoda tikrai savo tautos pabėgėliams; miestų ir žemietybės sąjungų komitetas šelpia tik rusus ir apskritai stačiatikius. Orle visiškai kitaip. Tenai pinigų pašalpą miesto valdyba duoda visiems pabėgėliams, nežiūrėdama tautos ir tikybos: suaugęs gauna 5 r. 10 k., vaikas — 4 r. 50 kap. Taigi tautų komitetams telieka rūpintis tik prieglaudomis, mokyklų laikimu ir k. d. Medicinos pagalba Brianske šiaip sutvarkyta: miestų sąjunga priima visų tautų pabėgėlių ligonis į savo ligonines, o patarimus duoda žemietybės ambulatorija. Kiek man teko patirti, tarp pabėgėlių lietuvių ligonių labai mažai; jei kas serga, tai chroninėmis ligomis, o epidemijos nė kokios nėra. Šeimynos prisiglaudė prie mažųjų rusų ir gyvena su jais sutariamai. Taip ir geriau: negali platintis ligos, susirgusieji lengva atsikirti nuo sveikųjų, o prieglaudoje jei pasirodė lim-pamoji liga, tai ji ir siaučia.

Visi pabėgėliai baisiai trokšta grįžti į savo kraštą ir labai nori išgirsti ką apie savo gimtąją šalį. Taip pat trokšta lietuviškų laikraščių. Tik nelaimė (registruodamas sužinojau), iš 300 žmonių vos 25 temoka skaityti. Liūdna. Todel vietos lietuvių komite-tas netrukus atidarys pradedamąją mokyklą (leidimas jau gautas, yra ir būtas), kurioje galės nors vaikai pasimokyti. Jų užsirašė jau 50, bet bus daugiau. Kuriems toli mokykla, bus paimti į prieglaudą. Ją prižiūrės mokyklos mokytojas. Lietuvių mokykloje (kaip ir kitų tautų pabėgėlių) bus mo-

koma per visą vasarą, be atostogų, nes vaikai čia laiko turės pakankamai. Tik vasarą mokslas bus nuo ryto 7 val. ligi 11, kadangi vidurdienį karšta ir gali kenkti sveikatai.

Komitetas nutarė vieną savo narių siųsti dviem savaitėm rūpinti pabėgėlių, apsisistojusių toliau: Riežicoje — 10 varstų, Žukovskoje — 60 v. ir k.

Juozas Grybačiauskis.

Kazanė.

Latvių bei lietuvių koncertas. Kilus liaudies universiteto muzikos sekcijoje sumanymui pasinaudoti pakliuvusiais Kazanėn pabėgėliais ir sutaisyti vienas kitas etnografinis vakaras, buvo kreiptasi į įvairias pabėgėlių organizacijas, drauge ir į lietuvius. Lietuviai nutarė dalyvauti ir ėmė ruošti chorą. Latviai irgi sujudo, dargi pirmiau. Jie nutarė netgi savo atskirą vakarą taisyti. Tuo tikslu pasikvietė vieną solistę, A. Benefeld, ir du solistus — Zaksą ir Kaktyn'į ir ėmė mokyti nemažą chorą. Intelligenti lietuvių, kurių Kazanėje labai nedidelis skaičius, neišgalėjo patys vieni pasirodyti ir kreipėsi į latvius, kad kartu dalyvautų. Šie mielai sutiko. Tad buvo sutaisytas sausio 28 d. bajorų salėje bendras lietuvių ir latvių koncertas.

Koncerte buvo daugiausia latviškų dalykų, negu lietuviškų. Lietuviai teprisidėjo savo chorą, kuris padainavo penkias daineles. Koncertas nusisekė labai gerai. Didelė salė buvo pilna aristokratų publikos, kuri klausėsi niekados negirdėtų Kazanėje latvių ir lietuvių dainų ir grožėjosi jų tautos drabūžiais. Latvių salistai — P. Zaks, A. Benefeld' ir A. Kaktyn' ypač paskutinis, tiesiai sužavėjo publiką. Gražiai apie tai atsiliepė vietos laikraščiai. Jie rašo, kad daug kas visai nesitikėjo išgirsti tokių rimtų ir subrendusių dainininkų ir turėti tiek malonaus estetinio pasigerėjimo.

Prie koncerto taisymo prisidėjo, galima sakyti, visi Kazanės lietuviai intelligentai. Ypač daug ir vaisingai pasidarbavo choro vedėjas gudas (baltarusis) Stepovičius, dainininkės ir dainininkai. Taip pat grapienė T. Zubovienė rėmė mus savo darbu ir patarimais ir gausiai paaugojo vakaro išlaidoms.

Už taip rūpestingą ir uolų visų pasidarbavimą reiškiu gilią padėką.

Liet. Draug. Centr. Komiteto įgaliotinis A. Jaraševičius.

Saratovas.

Sausio 31 d. Saratovo pabėgėliai lietuvių pirmą kartą išgirdo bažnyčioje tėvų kalbą pamokslą. Liet. Draugijos Saratovo skyrius n. d. k. š. senai rūpinasi, kad vietos bažnyčioje būtų lietuviams pamaldos ir pamokslas. Tuo dalyku kreipėsi į kleboną kun. Potockį. Klebonas nors ir pasižadėjo lietuviams šį tą padaryti, bet paskui atsisakė, sakydamas — bijas nesusipratimų su lenkais. J. S. Tiraspolės vyskupo Keslerio dėka Saratovo lietuvių ir išgirdo gimtąją kalbą pamokslą. Pamokslams buvo laikinai pakviestas kun. Vaitkevičius. Kadangi Saratovo pabėgėliai neturtingi, nuolatinio kunigo išlaikyti negali. Duok Dieve, kad dažniau lankytų mus kunigas lietuvis.

M. Dauknis.

Krymas.

Jau devintas mėnuo gyvenu Kryme Feodosijoje. Gyvenu tarp įvairių gyventojų, kurių visų ir sužinoti negali. Daugiausia yra rusų, totorių, žydų, karajimų, graikų, armėnų, igau-nių, vokiečių, lenkų ir k. Miesto vidurys nėra gražus, bet pajūryje — sveikas. Aplinkui miestą vasarnamiai, vinuogių sodnai ir kiti žydį medeliai. Kurortas pačiame pajūryje. Vasaros metu privažiuoja daug ligonių. Yra bent kelios gerai įtaisytos sanatorijos. Jūros krantas labai gražus, lygus, negilus, be akmenų. Vasarą žmonės maudosi, vaikštinėja. Karščio apie 40 laipsnių. — Katalikų visai mažai — arti 500, bet ir tie patys visiškai atšalę. Yra lietuvių ir lenkų. Jie savo kalbą beveik visa užmiršę, šneka rusiškai.

Vaikai vos pramokinti poterių. O apie kita ką nebėra ko nė kalbėti. Bažnyčios veikia visai nelanko. Yra ir katalikų armėnų. Jiems pamaldas laiko savas kunigas armėnų kalba. Kiti katalikai bažnyčios neturi, ją per nesusipratimą atėmė armėnai. Jos vietoje paimti namai, kas mėnuo mokama po 50 rub. Nuolatinio kunigo nėra, tik-tai kada atvažiuoja gydytųs. Dabar yra paliegėlis kun. Orlauskis iš turkų, kurs kilimo lenkas, bet mokslus išėjęs Italijoje ir lenkiškai sunkiai kalba. Pamaldos lotyniškai — šioiomis dienomis 9 val., šventadieniais 12 v. — Pabėgėlių privažiavo daug; ne tik yra lenkų, bet ir lietuvių. Atidaryta visokių komitetų. Labiausiai darbuojasi lenkai ir rusai. Tik gaila, kad biuro vedėjas nemoka ne tik lietuviškai, bet ir lenkiškai. Tarp pabėgėlių yra daug vaikų. Atsirado viena gailėstinga ponina, Petkauskienė, pasigailėjo vargšų; atvažiuo į Feodosiją, paaugojo kelis tūkstančius mokyklai įsteigti ir laikyti. Prisidėjo taip pat kun. O. ir kiti lenkai. Vaikų mokinasi daugiau, kaip 50; dvi mokytoji; duoda valgi, ir kas neturi, drabužį. — Ilgu tiktai mums, kad mes labai retą šventadienį galime išgirsti pamokslą, kad ir lenkiškai. Gruodžio 8-tą, nekalto prasid. šv. M. dieną, pasakė trumpą pamokslą ir sakė, kad Mergelė esanti lenkų užta-rytoja ir Jos globai pavesti visi lenkai. O mums lietuviams labai susopo širdį: rodos, lyg lietuviai ne tokie šv. Marijos vaikai, kaip lenkai. Taip pat sveikino šv. Kalėdų ir Naujų Metų, sveikino visus lenkus, linkėjo, kad kiekvienas lenkas pagrižtų namo, at-rastų tėvelius, pažįstamus ir galėtų linksmas dirbti: O mums, lietuviams, nė žodžio: bėra gaudžios ašaros ir širdis klausia, kodėl lietuviai užmiršti.

An.

Roslavlė.

Roslavlėje lietuvių pabėgėlių skaičius vis dauginasi. 1915 m. pabaigoje buvo 402 žmonės, dabar jau jų skai-toma apie 500 žmonių. Lietuviai pabėgėliai čia yra gana gerai aprūpinti. Lietuvių Komitetas rūpinasi jų dabar-tiniu padėjimu ir auklėjimu vaikų. Tam tikslui įsteigta čia mokykla-prieglauda, kuria naudojasi apie 50 vaikų (lietuvių pabėgėlių).

Vaikai mokykloje-prieglaudoje yra mokomi, auklėjami ir rūpinami materijaliniu ir higienos žvilgsniu. Gaila tiktai, kad lietuviai Roslavlės bažnyčioje negirdi lietuviškų pamaldų nei pamokslų; nėra kam užsiimti ir choro vedimu bažnytelėje.

Centr. Lietuvių Komiteto

įgaliotinis A. Čarneckis.

Lietuvos atstovų pasikalbėjimas.

Vasario 12 d. Taurydos rumuose įvyko Lietuvos atstovų pasikalbėjimas apie „Obivatelių Komitetą“, kuris apima Vilniaus ir Kauno gubernijas. Pasikalbėjime dalyvavo lenkų, lietuvių, žydų ir baltgudžių atstovai.

Įsteigėjas „Obivatelių Komiteto“ G. Svencickis pasiūlo išrinkti į Komitetą 6 narius kitų tautų, kuriame lenkų yra apie 20 žmonių. Be to, nariu nuo lietuvių pasiūlo Viln. gub. atstovą Cijunėlį, kuris nėra lietuvių.

Kilus ginčams žydų atstovas Fridmanas atsakė, — jeigu Komitetas esąs teritorijalis, tad turi būti atsižvelgiama ir į tautas, kurios tame plote gyvenančios. Jeigu gyventojai tų minėtųjų gubernijų esą ne vien tik lenkai, bet dauguma kitų tautų, užtat esąs reikals, kad į „Obivatelių Komitetą“ įeity nariai proporcingai visų tie-dviejų gubernijų tautų.

Lietuvių atstovai Januškevičius, Yčas ir Keinis sutikdami su atstovu Fridmanu prašė G. Svencickio atsa-kyt į du principijaliu klausymu:

1) ar lenkai sutinką pripažinti, kad dauguma tų gubernijų gyventojų esą lietuviai,

2) ar pripažįstą, kad dauguma „Obivatelių Komiteto“ narių būtų lietuvių.

Atstovas Vasilčikovas pritaria lietuviams, bet matydamas, kad tai pa-prasti ginčiai tarp lenkų ir lietuvių, lauksiąs išsiaiškinant.

Gi G. Svencickis sakosi, kad dabar negalys į tai atsakyti, bet pranešas vėliau Centraliniam Lietuvių Komitetui.

Lenkų klausimas ir Rusijos reikalai.

Tokiu vardu neseniai kn. Eugenijus Trubeckojus parašė „Russkoje Slovo“ dienraštyje gana ilgą straipsnį.

Norėtumėm bent trumpai su juo susipažinti.

Kn. Trubeckojus sako, kad dabar kaip tik ir esąs metas lenkų klausimui užsiimti: viena, dėl to, kad dabar rusų pajėgos gerai sustiprėjusios, lyginant su tuo, kas buvo praėjusios vasaros pradžioje, o antra, todėl, kad, kaip jis sako, Vokiečiai per „Ciuriko Gazetą“ apskelbė, jog „Lenkijos nepriklausomybė“ bus vienas iš santikos punktų.

Bet tokios „nepriklausomos Lenkijos“ sudarymu kunigaikštis nelabai tepatiria lenkams džiaugtis, nes tokią Lenkiją neturėsianti savyje nei Poznanės, nei Galicijos, o būsianti vien maišalas iš dalies Lenkijos, iš Lietuvos ir Gudų. Lenkų tauta nebusianti vienon valstybės surinkta — ir jų idealas nebusi pasiektas. Rusijai toki nepriklausoma Lenkija busianti tik pavojinga, nes visuomet, delei savo silpnumo, ji busianti Vokiečių įtakoje.

Visai kitaip būtų Rusijai visiškai nugalėjus priešininkus. Tada, girdi, išsipildytų Vyriausiojo Vado, karą pradandant pažadėjimas: visi lenkai būtų vienon krūvon sujungti, t. y. iš buvusios Rusų valdžioje Lenkijos draug su Galicija ir Poznane būtų padaryta viena valstybė — Lenkija. Ir tai Lenkija būtų ne autonominė, bet savistovi, nepriklausoma. Tai būtų stipri valstybė, užvis pridėjus dar jai žemosios Vislos kraštą su Gdansko miestu. Tokia valstybė visiškai atitiktų Rusijos reikalams ir bijodama Vokietijos keršto, nuolat turėtų su Rusija sąjungauti.

Dalykas vėl būtų kitaip, jeigu priešininkas nevisai tebus nugalėtas, o vien tik iš Rusijos sienų išvytas.

Kn. E. Trubeckojus kad ir mano, jog įdavimas Lenkijai nepriklausomybės būtų vertesnis už autonomiją, kuriai esant visuomet galėtų atsirasti kivirčių tarp vietinės ir centralinės valdžios, kivirčių — taip negeistinių, tačiau šiuo atsitikimu, t. y. priešininkus nevisai tenugalėjus, jam rodo, jog Lenkijai vien autonomiją tebus galima duoti. Tada nepriklausoma Lenkija būtų persilpną, nes šiandien ji yra visai nualinta ir pati neišgalėtų nei reikalingų tvirtumų nuo Vokiečių pusės išsistatyti, nei karo gelžkelių užsivesti: visa tat turėtų pati Rusija atlikti, o pertat ir Lenkijos nepriklausomumas nebūtų galimas.

Taip atrodo Kn. E. Trubeckojaus išvedžiojimai dėl Lenkų klausimo.

P. Neris.

Zinios.

Petrapolis.

Dūmos atstovas M. Kaluginas nesutikdamas su taktika išstojo iš progresistų frakcijos ir įstojo į kadetų frakciją.

Dūmos atstovas A. Kerenskis, neseniai sugrįžęs iš Saratovo gubernijos, apsirgo. Gydytojai patarė jam laikytis labai ramiai, ir A. Kerenskis priverstas važiuoti kuriam laikui į Somius sanatorijon.

Lenkų kolo, kaip praneša iš Tauridos rūmų, atsakęs dalyvauti bendroje deklaracijoje su kitomis tautotomis todėl, kad lenkai laiką lenkų klausimą tarptautine problema, kurią išrišti esą sunkiau, kaip kitų tautų klausimus.

Vyriausioju įsakymu generolas Plevė paskirtas Val. Tarybos nariu, išstojant iš generalinio štabo, kuriame jis pirmiau tarnavo.

Anglų generolas ser Artūras Pedžetas keliaujas į Rusiją įteikti Carui feldmaršalo lazdėlę, kurią siunčias Anglų karalius.

Svetur.

Kopenhaga. Austrams tenka Albanijoje grumties su neapsakomais sunkumais, kurie prasidėjo, kaip tik armija įstojusi į Skutario paežerio kelią. Kelias visas buvęs nuklotas pasileidusių žmonių lavonų, arklių ir jaučių. Nuvalyti juos nebuvę galima, nesant darbininkų. Kariuomenei reikėjo eiti per nepakenčiamą smarvę. Skutaryje sutusi cholera ir tisas. Austrai neturi pajėgų kovoti su epidemija. Dabar jie taisą kelius į Duracą, kuriais vėsią sunkiąją artileriją.

Bucharestas. Kastantinopolio žiniomis, turkai esą labai susirūpinę demoralizacija savo kariuomenės, paėmus rusams Erzerumą.

Į Sivasą skubiai siunčiama vokiečių kariuomenė, kuri pirmiau buvo netol Dardanelų. Ji turinti įvesti tvarką ir discipliną turkų kariuomenėje.

Į Kastantinopolį esą atsiųsta austrų kariuomenės. Europoje spėja, kad ši kariuomenė esanti siunčiama pakeisti vokiečius, kuriuos išsiuntę į Sivasą, ir palaikyti savo susilpnėjusios įtakos Kastantinopolyje, kad sulaukius turkus nuo separatinės taikos.

Karas.

Rusų vakarų fronte. Nuo Rygos ligi Fridrichštado lakstė vokiečių aeroplanai. Buvo numesta bombų. Ikskiulio apylinkėse vokiečiai gana smarkiai šaudė.

Ant Dvinsko pozicijų skraidė du cepelinu. Pas Alukstą abi pusi šaudosi.

Naktį vokiečiai smarkiai šaudė rusų pozicijas į vakarus nuo Šventojo ežero ligi pat Ilzeno ežero.

Kaukazo fronte. Rusai tebeveja turkų kariuomenę.

Prancūzų fronte. Artuoje mūšių nebuvo.

Šampanėje prancūzų artilerija griovė vokiečių kasimus į vakarus nuo Navereno.

Į šiaurę nuo Verdono vokiečiai smarkiai bombardavo abi Maso upės pusi. Paskui visą dieną puldinėjo prancūzus tarp Brabano—Siur—Mezo ir Erbuos. Visi puolimai prieš Brabaną ir Erbną atmušti, betgi tarp tų dviejų vietų vokiečiams, kad ir labai brangiai, pasisekė atimti Omono giria. Nuo dešiniojo Maso kranto lig Erbuos didelė kova. Prancūzai evakavo Omono kaimą, kurio pakraščiai vienok liko prancūzų rankose. Vokiečiams pridirbta labai daug žalos.

Prancūzai kontrataką atsiėmė didesnę Korso girios pusę. Vokiečiai buvo smarkiai bepuola Erbną, bet prancūzų artilerija juos sustabdė.

Prancūzų paimti belaisviai pasakoja, kad kaikurios vokiečių kariuomenės dalys visiškai esančios sušaudytos.

Tarp Otšarjero ir Fromzės ir Lotaringijoje nesmarki artilerijos kova. Anglų fronte artilerijos mūšiai ir minų kovos.

Italų fronte. Sugano slėnyje italai paėmė kalnuotą vietą, vardu Italą, tarp Largancos ir Čeljos upelio, ir paskui dar toliau pasislinko — ligi Mantė-Kolos viršukalnio.

Peskutinės žinios.

Rusų vakarų fronte. Rusai pasislinko priešakin pagal Panevėžio geležinkelį ir į šiaurę nuo Cartorisko.

Prancūzų fronte. Mūšis ties Verdenu vis didėja. Čia vokiečių norima prasileisti į Paryžių. Pas Gomo no kaimą vokiečiai kelis kartus puolė prancūzus, bet išmušti jų iš pozicijų neįstengė. Vokiečiams dideliu

vargu pasisekė įsiveržti Vavrilio miškan. Prancūzai apleido Braban—siur — Mezo kaimą, kadangi vokiečiai jį labai smarkiai šaudė. Vokiečiai paėmė Koro girios dalį, bet girios pietų dalis tebėra prancūzų rankose.

Gudai įsikūrė komitetą nuo karo nukentėjusiems šelpti.

Karas, tarsi įnirtęs slibinas, naikina visą, ką kelyje patinka.

Jis sunaikina kultūrą pavyzdinę Belgiją, Lenkiją ir mūsų Lietuvą. Galop pasiekė Gudus. Gudų gyventojai, savo gyvybę begindami, bėgo iš gimtinio krašto, kur akys mato, kur kosios neša. Dauguma atsirado be pastogės, be aprėdalo, be duonos kėsnio. Tokie — tai mirties išrinktieji. Jų neužjausti, nepadėti — žmogaus jausmai negi gali leisti?

Bet, šiandien tiek vargo, tiek ašarų, kad sunku visiems jas nušluostyti. Tai, rodos, visi supranta.

Kiekvienos tad tautos apšvietinai pradėjo ypač savo tautiečius karo aukas globoti. Nuo kitų neatsilikio ir gudai, įkurdami savąjį komitetą nuo karo nukentėjusiems šelpti.

Šių metų sausio 31 dienoje Šipila, Radzevičius, Ereimičius ir prof. Mitkievičius sušaukė steigiamąjį draugijos susirinkimą jos uždaviniui ir reikalui išaiškinti ir išrinkti valdybą.

Gudų Draugijos n. k. n. š. Valdybą sudaro šie žmonės: pirmininkas — Sievrukas; vice-pirmininkai — dr. Jeremičius, ir Južinas; kasininkai — Rodzevičius ir Stolyhva; raštininkai — Budžka ir Raksimavičius; Valdybos nariai — Epimach—Šipila, Slabkovičius ir Benisevičius; kandidatai — Hoholimskis ir Mihaj; Revizijos komisija—prof. Mitkievičius, Rudčenko, kun. Budžka ir Koscievičius.

Dieve padėk naujai susidariusiam Gudų komitetui. Iz. Z.

Betmanas Holvegass del taikos.

Amerikos „Deutsches Journal“e išspausdinta Vokios kanclerio Betmano Holvegass pasikalbėjimai su reichstago partijų vadais.

Betmanas Holvegass pasakęs, jog tikrai Anglai tėsą kalti, kad ligi šiol nesusitaikinta. Jie nori Vokią badu numarinti. Tai esanti svajonė. Jei ko Vokiai ir truksta, tai — gumos. Bet dėl to tik, kad neužtenka gumų kokios krūvos, Vokia negalinti sakyti nuveikta esanti.

Betm. Holvegass esąs įsitikinęs, kad Vokia nenugalima esanti. Priešininkai, išskyrus tikrai vienus Anglus, visi tatau numaną. Vokiečių kariuomenė galėtų, esą, pataisyti savo strategijos padėjimą ir vakaruose ir rytuose, bet tatau vis tiek karui galo nepadarys. Patys didieji priešininkai esą Anglai, ir lig jie nesutiksia taikinties, negalima būti susitaikinti. Kad vokiečiai ir dar daugiau paimtų žemių, tai, esą, irgi nieko nepadėtų.

Ligi šiol jokių nebuvę taikos derybų. Buvę tikrai finansistų pasikalbėjimų Šveicaruose ir Šveduose. Iš tų pasikalbėjimų paaiškėjo, kad tik vieni Anglai nenori taikinties ir kad jie savo talkininkus spiria kariauti, tikėdamiesi Vokią badu numarinsia. Taigi visam kam pabaigti vieno teirikią — Anglams mirštamo smugio.

Vokiečiai, jei tik panorėsia, galėsia paimti Paryžių, Petrapiilį, italų kariuomenę sugrūsti jūrėna. Bet visa tat nepadarys Anglams įspūdžio ir nepriversia jų taikinties. Vokiečiai, esą, galėtų iškariauti naujų žemių, bet tam reikėtų pailginti frontas, drauge ir praskiesti, susiaurinti. Naudos iš to visko nebūtų, nebent tik Anglai, esą, tuo pasinaudotų.

„Deutsches Journal“is visus tuos pasikalbėjimus šiaip reziumuoja: Vokia norinti taikinties, bet nemananti

sakytiis nugalėta esanti; dėl žemių, tai vokiečiai daug nereikalaus.

Pranešimas.

„Lietuvos ūkio bei trobesių atitaisymo Sekcija“ prie L. Dr. Centralinio Komiteto varo nepaliaudama savo darbą. Renkama medžiaga lietuvių architektūros stiliui tvirti, renkami ruošiami įvairių ūkio ir šiaip trobesių projektai tipai, pagaliaus žadama neatidėliojant steigti Petrapiilyje Žemieji Technikos kursai, kurių vyriausis tikslas — paruošti visą kadra kvalifikuotų darbininkų: statytojų, dailidžių, kalvių, šaltkalvių, mašinistų, monterių ir t.t., o taip-pat jiems in- struktorių.

Darbas yra didelis, platus ir visuomeniškas. Todel Sekcija ir nutarė kreipties prie visų lietuvių technikų, kam tik rūpi Lietuvos ateitis, karštai raginama į darbą. Dabar kaip tik yra progos kiekvienam savo žiniomis ir patyrimais atlikti didžiausią pareigą Tėvynei.

Sekcijos vyknamoji Komisija kviečia technikus, monterius, dirbtuvių meisterius, specialiųjų technikos mokyklų moksleivius, inžinierius, architektus ir dailininkus, atsilankyti susirinkime sekmadienį vasario 21 d. 11 val. rytą Liet. Kursų salėje (Baskovo skersg. 29, b. 4).

Dienotvarkė:

- I. Pranešimas apie dirbamąjį darbą.
- II. Žemųjų Technikos Kursų steigimas.
- III. Technikos vadovėlių gaminimas.
- IV. Architektūrinės medžiagos Lietuvos trobesių atitaitisymui ruošimas.
- V. Dabartiniai technikų uždaviniai Lietuvos reikalų akivaizdoje.
- VI. Lietuvių technikų suspietimo būdas.

Inžinieriai:

Jonas Galinis,
Vytautas Mošinskis,
Petras Narutavičius,
Adolfas Sruoga,
Jeronimas Šliogeris

Petrapiilis,
vasario 11 d. 1916 m.

Redakcijos atsakai.

Ign. Kazakevičiu. Maironies „Jaunąją Lietuvą“ galima gauti A. Smilgos knygyne Екатерина. кан. № 10, Перпорать. Gal būti, kad ten bus ir Vaičaičio eilės.

Aukos.

Per Cent. Liet. Komitetą.

Liet. Draug. Centr. komit. nuk d. k. š.
Gen. Freniovienė. 5 r. — k.
J. Sabaliauskis 10 „ — „
Volincėvičius 70 „ — „
Gerasimičius 30 „ — „
Dr. Č. Čarnovskis 5 „ — „

Del karo nukentėjusiųjų dvasios reikalams:
J. E. Vyskupas Pr. Karevičius 400 rb.
Kun. Prapuolenis 100 rb.

Per „Liet. Balso“ Redakciją.

Pabėgeliams šelpti:
Inž. P. Vileišis 10 rb.
P. Neris 25 rb.

Lietuvių pabėgėlių vaikams:
K. Andriūtis 1 r. — k.
F. Udra 1 „ — „
K. Stanevičius 1 „ — „
P. Žvirblis 1 „ — „
F. Šukys 1 „ — „
J. Miliauskis 50 „ — „
K. Vasiliauskis 1 „ — „
A. Šimkus 30 „ — „

Redaktorius-Leidėjas Martynas Yčas.

Giminės ieško šių žmonių:

1. Lelūčių Antaninos.
2. Lelešiaus Vinco, 45 m.
3. Lentinų Elzbietos, Vinco, duk.
4. Lentinų Jono, Vinco sūn.
5. Lentinų Marijonos, Vinco duk.
6. Leono Antano, Antano sūnaus, 16 m.
7. Leonavičienės Onos.
8. Leonavičių Onos, Rapolo duk., 35 m.
9. Leonavičiaus Antano, Andriaus sūn.
10. Leonavičių Vinco, Vinco sūn.
11. Leonavičių Katarinos.
12. Leonavičiaus Jono, Andriaus sūn.
13. Leonavičiaus Povilo, Vinco sūn.
14. Leonavičiaus Petro, Vinco sūn.
15. Leonavičių Zofijos.
16. Leonavičiaus Edmundo, 48 m.
17. Lepių Agotos, Jurgio dukters, 25 m.
18. Lepių Onos, Aleksandro dukters, 25 m.
19. Lepio Antano, Jurgio sūn., 3 m.
20. Lepio Jurgio, Motiejaus sūnaus, 45 m.
21. Liesio Juozo.
22. Lietuvninko Stanislovo.
23. Lietuvninkų Pranės, 60 m.
24. Leknickų Anastazijos, 30 m.
25. Leknickienės Onos, 60 m.
26. Leknicko Stanislovo, 56 m.
27. Leknicko Kazimiero, 20 m.
28. Leščinskų Kazimieros.
29. Libauskų Anelės.
30. Libauskų Onos.
31. Libauskų Veronikos.
32. Libauskio Jono.
33. Libonų Barboros, Juozo duk., 60 m.
34. Lideikos Jono, Stepono sūnaus, 33 m.
35. Likų Onos.
36. Likų Domicelės.
37. Lilių Elzbietos.
38. Limbos Kazimiero.
39. Linartienės Anastazijos, Benedikto duk., 49 m.
40. Linarto Boleslovo, Petro sūn., 13 m.
41. Linarto Juozo, Petro sūn., 16 m.
42. Linarto Petro, Petro sūn., 17 m.
43. Linarto Petro, Petro sūn., 60 m.
44. Linkevičių Bertos.
45. Linkevičių Bronislovos, 14 m.
46. Linkevičių Karalinos, 20 m.
47. Linkevičių Emilijos.
48. Lipčių Katarinos.
49. Lipčiaus Juozo.
50. Lisauskų Aleksandro.
51. Lisauskų Anelės.
52. Lisauskų Marcelės.
53. Lisauskų Uršulės.
54. Lisauskio Aleksandro, 65 m.
55. Lisauskio Gabrieliaus.
56. Lisauskio Juozo.
57. Kun. Juozo Lisauskio.
58. Lisauskio Juozo.
59. Lisauskio Kazimiero.
60. Lisauskio Stanislovo, 70 m.
61. Lisauskio.
62. Ličkūmenės Veronikos, 62 m.
63. Ličkūvičių Vincentos, 55 m.
64. Launecko Vlodo, Antano sūn.
65. Launeckų Salomijos, 42 m.
66. Launeckaitės Viktorijos, Vlodo, duk., 16 m.
67. Lancevičiūtės Veronikos, Adomo duk., 9 m.
68. Laucevičių Marcelės, Adomo duk., 45 m.
69. Laucevičiaus Antano, 85 m.
70. Laucaitės Adelės, Adomo duk., 3 m.
71. Laucio Antano, Adomo sūnaus, 2 m.
72. Laucaitės Julijanos, Antano duk., 27 m.
73. Lozinkos Julijono, Kazimiero, 40 m.
74. Lozoraičio Vinco, Andriejaus sūn., 17 m.
75. Lozorevičių Onos, 20 m.
76. Losiaus Andrijaus.
77. Losiaus Antano.
78. Losiaus Kazimiero.
79. Losiaus Stanislovo.
80. Losiaus Prano.
81. Losių Pranės.
82. Lugomsko Antrano.
83. Lugomsko Baltramiejaus.
84. Lukaševičienės Onos (motinos).

85. Lukaševičienės Onos.
86. Lukaševičienės Onos. Petro duk., 33 m.
87. Lukaševičių Onos, Antano duk.
88. Lukaševičiaus Antano, Juozo sūn., 11 m.
89. Lukaševičių Veronikos, Antano duk.
90. Lukaševičių Veronikos, Stanislovo duk., 47 m.
91. Lukaševičiūtės Onos, Juoz. duk., 13 m.
92. Lukaševičiaus Juozo, 51 m.
93. Lukaševičiaus Jono, Antano.
94. Lukaševičiaus Motiejaus, Simano sūn., 38 m.
95. Lukaševičių Uršulės, 48 m.
96. Lukaševičiaus Prano.
97. Lukaševičiaus Jurgio, Juozo sūn., 9 m.
98. Lukaševičiaus Vlado.
99. Lukaševičių Elenos.
100. Lukaševičių Julijos.

JEKATERINOSLAVO LIETUVIŲ ORGANIZACIJOMS

pabėgėliams šelpiti reikalingas patyręs **BUHALTERIS** lietuvis (algos 75 rb. mėn.). Su pasiūlymais kreiptis: Екaтepинoслaв, 1-ая Чечелевкa 20, Литовский Комитетъ.

Čia pat reikalingas patyręs **registratorius** surašinėti į tam tikrus lapelius ir knygas pabėgėliams. Už kiekvieną lapelį mokama 5 kap. Kadangi Jekaterinoslave yra apie 4000 lietuvių pabėgėlių, tai toks registratorius trumpu laiku galės uždirbti 200 rub. 2

JONAVIČIŲ VLADISLOVAS iš Pelių dvaro ieško Marijonos Rutkauskytės, Julijono dukters, Suvalkų gub., Marijamp. ap., iš Šmitiškų. Prašau pranešti adresu: Бобрыйскъ, Николаевск. 11. Литовский Комитетъ. 2

Florijonas GRABAUSKAS, Oniškio dvarininkas, Balkunų valsčiaus, Suvalkų gub. ieško priveždėtojų: Stasio Geniušos, Baranausko ir Oniškio miško sargų: Juozo Radzivilavičiaus ir Juozo Čapurio. Adresas: Москва, Селезневская ул., д. № 25, кв. 6. Грабовскому. 1

KOTRYNA BYLAITĖ ieško savo tėvo Motiejaus 64 m., Prienų parap., Suv. gub. Kas žino, prašau pranešti: Омскъ, кеендзу Казакевичу. 3

Petronėlė Skinkienė ieško savo vyro **VINCO SKINKIO** ir **ANTANO SKINKIO**. Adresas: Пермская дер., Минскаго уѣзда и губ., Петропеля Скнн-вись. 9

MELANIJA IVICKA ieško Kostancijos Janulevič iš palivarko Biržonių prie stoties Jevje, Vilniaus gub. ir Marijonos Nahlo's iš Vilniaus Adresas: Тихвинъ, Новгородской губ., Рождественская ул., д. Александрова. 1

Visų, kurie surado per laikraščius skelbimus savo šeimas, giminės, pažįstamus ir draugus, prašoma pranešti jų adresus Centraliniam Liet. Komiteto Inform. ir Registr. Biurui: Петроградъ, Басковъ пер. 29, кв. 2.

Adolfas Lepšys, ieško savo švogerį: Petro Vitkausko, buvusio pirmosios Damos atstovo, Pijaus ir Felikso Vitkauskų. Adresas: Г. Харьковъ губ., Конторская ул. д. № 12, кв. 2. Адольфу Ляпшичу. 1

JUOZAS MUREIKA iš Suv. gub., Zuplių v., Kerų k. ieško savo giminių: Antano, Antaninos, Marijonos, Barboros, Juozo Lubinų ir Antano Dailidės, visi iš Kerų k., Kazimiero Zajauskio iš Liogriškių k., Jurgio Vaičiūno Sprinkiškės kaimo. Adresas: Минскъ, Литовский Комитетъ, Коломенская ул. 30/32. Юсифу Муреико. 1

Simanas Narščius, Papilės valsč., Šiaulių apskr., ieško tėvų, žmonos Antaninos, vaikų: Kazimiero, Antaninos ir švogerkos Pranciškos Merštienės. Adresas: Петроградъ, Петергофский пр. № 37, кв. 127. 1

Jurgis RAMANAUSKAS ieško švogerį: Antano Gelumbausko iš Didžiulių k., Raseinių apskr., ir Mykolo Žalio iš Pakruojaus, Panevėžio apskr. Adresas: Симбирскъ, Введенский пер. № 49. 1

PRANČISKUS VYROKAS (dabar gyvena Amerikoje) iš Seredžiaus, Kauno gub., IEŠKO pačios, vaikų, brolio ir kitų giminių. „Lietuvių Balso“ redakcijai P. Virokas yra atsiuntęs iš Amerikos minėtiems žmonėms pinigų. Kreipkitės: Петроградъ, Басковъ пер. № 29. „Lietuvių Balso“ red. 1

Ona Neviadomskiūtė-Trinskiūtė ieško brolio Mykolo, Puodžių sod., Sabočių par., Skrebotiškių v., Panev. ap., Kauno gub. Kas žino, apie juos, prašau pranešti: Село Рамзай, Пензенской губ. и уѣзда. 1

S. P. TANANEVIČIUS (Chicago 3249 S. Morgan st. Amerika U. S. A.) ieško Reginos, Zigmanto ir Antano Zabielskių. Visi iš Suvalkų gub. 1

VINCAS JUKNELIS ieško savo pačios Magdalenos ir Juozo Paulelio, Kalvarijos apskr., Raudenio valsčiaus. Atsiliepkite! Петроградъ, В. О., 1-ая линия д. № 1, кв. 84. Швальня Портныхъ. 1

Mokinys J. PRANCKEVIČIUS ieško savo giminių — kun. J. Danieliaus, gyvenusio paskutiniu laiku Rudnykuose, Vilniaus gub. ir Jono Danieliaus Garlevos par. Adresas: Струги-Вѣлая, Петр. губ., Псковская ул. Литовское училище, К. Сакевичу, ід. J. Pranckevičiui. 1

ANTANAS SUTKAITIS ieško savo brolio Jono, Stolaus k., Pajevonio par., Suv. gub. ir dėdės Justino Sutkaičio Alvito par. Adresas: Минскъ, Литовский Комитетъ, Коломенская ул. 30/32. 1

JONAS SAJONAS iš Stirmiškių k., Paežerių val., Suv. gub. ieško Kazimiero Babijono Gudelių k., Marijamp. apskr. Adresas: Минскъ, Литовский Комитетъ, Коломенская ул. 30/32. 1

BRONISLOVAS RIMŠA ieško iminių ir pažįstamų iš Mileikiškio, Šimonių par., Ukmergės apskr., Kauno gub. Atsiliepkite! Петроградъ, Басковъ 29—10. Центральный Комитетъ Литовского Общества. 1

VINCAS PETRAITIS Raseinių ap., Viduklės par., Palėpių k., noriu susirašinėti su giminėmis ir pažįstamais. Adr.: Петроградъ, Петрогр. наб. № 30, кв. 1. В. Петрайтис. 1

Marijona Pacevičaitė ieško motinos ir brolio Antano bei Pranciškaus. Atsiliepkite: Петроградъ, Петроградская стор., Широкая ул. № 5. 1

Mikas Mickevičius ieško kunigo giminės J. Skinkio. Adresas: дер. Янушкевичи, Першайской вол., Минскаго уѣзда, МИХАИЛУ МИЦКЕВИЧУ. 9

Pranciškus AULINSKAS Lekenų sod., Panevėžio apskr. (gyvenęs Amerikoje) ieško pačios, dukterų: Onos, Nastazijos, Veronikos, Barboros ir sūnų, Juozapo, Bronislovo, Marijonos ir Elenos Debesėvičių. Atsiliepkite: Pranciškus Aulinskas, 904 Nort Chesnut Stoj Kevanee S. LL. 1

I. Albina KAZIONYTĖ iš Geidžiūnų, Biržų par. ieško savo giminių ir pažįstamų. Adresas: г. Брянскъ, Орлов. г., Т-во „Самопомощь“. 1

II. Kazimieras ZAUNIS ieško savo giminių Step. Lašinio, Kaz. Jenulevičiaus ir k. Ст. Рѣжница, Орл. губ., Экономія Будо-Дубровская.. 1

BOLESLOVAS PAVILONIS Elminkų palivarko, Anykščių par., noriu susirašinėti su giminėmis, pažįstamais ir draugais. Adresas: Пенза, Съкарская № 32. 2

Pranciškus RAMANAUSKIS iš Kataučiznos, Suv. gub., prašau giminių ir pažįstamų atsiliiepti: Нижний Новгородъ, Большая Ямская ул. № 42, кв. 3. 2

Tadeušas LIEPINIS Baisogalos par., Šiaulių ap., ieško brolio Jurgio ir pažįstamų. Adresas: Петроградъ, Петроградский пр. № 32, кв. дворника. 1

PRANAS JONAITIS Šeduvos par., Panevėžio apskr., noriu susirašinėti su giminėmis ir pažįstamais. Adresas: Петроградъ, за Невской заставой, Некрасовская ул. 28, кв. 2. 2

K. BLIUDŽIUS iš švieksnos noriu susirašinėti su giminėmis ir švieksnos tautiečiais, Raseinių apskr. Ст. Чита—пачесокъ, контора Читинскихъ главныхъ мастерскихъ. 2

Augustinas ŠUKIS ieško tėvo, motinos ir brolio Kazimiero, taip pat draugų ir pažįstamų Debeikių (Ukmergės apskr.). Adresas: Иттенданский вещевой складъ, Псковской губ. А. Шукисъ. 1

Tuoju išeis

„Žiburio Kalendorius“.

UŽSISAKYTI ŠIUO ADRESU.

ЯРОСЛАВЛЬ, ул. Романовская № 44, Кун. М. ГУСТАЙТИСЪ.

Jekaterinoslavo Lietuvių organizacijoms

pabėgėliams šelpiti TUOJAU reikalingi:

- 1) FELDŠERIS (vyras) — algos 100 rub. mėnesiui.
- 2) 2 PRIEGLAUDŲ VEDĖJ — algos 40 rub. ir visas išlaikymas.
- 3) MOKYTOJAS, alga kaip bus susitarta.
- 4) PATYRĘ INTELIGENTAI darbininkai: raštvedžiai, buhalteriai, pabėgėlių registratoriai ir kiti.
- 5) AMATNINKAI įsteigtiems pabėgėliams didelėms dirbtuvėms ir amatų mokyklai: kalviai, šaltkalviai, skardininkai, staliai, kurpiai, knygrišiai, skalbinių glostytojos. Amatninkų uždėtis kuopuikiasias ir gera proga pasidaruoti tarp savųjų ir pamokyti augančią jaunomėnę.

Kreipties: Екaтepинoслaв, 1-ая Чечелевкa 20, Литовский Комитетъ, а r б a: Европейская гостинница, уполномоченному Ф. И. Пенкайтису. 3